

Det er ikke den Art af Argumenter, vi er vant til at høre i vore Forhandlinger her, og det ærede Medlem skulde for sin egen Skyld være den sidste til at fremkomme med Udtalelser af denne Art. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at „Social-Demokraten“ ikke fandt det ganske oportunt at referere disse Udtalelser, som de var faldet; thi skal endelig Politikken føres paa Gaden, bliver det ikke det ærede Medlem og hans Venner, der kommer til at dirigere, det bliver ganske andre Personer, som jeg ikke tror vil være ham slet saa behagelige.

Der er rejst Anker over, at de paa Finanslovsforslaget foreslaaede Bevillinger er for rigelige. Jeg tror dog, at de ærede Medlemmer, der har fremført denne Anke, ikke er ganske klare over, hvilke Betingelser der foreligger, naar man skal opstille et Budget. Finanslovsforslaget skal jo i Henhold til Grundloven i sit Overslag over Statens Indtægter og Udgifter være bygget paa de bestaaende Love. Dette gør, at den langt, langt overvejende Del af Bevillingerne i Virkeligheden er bundet og ikke kan ændres uden Forandring af de Love, paa hvilke de er bygget. En Mængde andre Bevillinger er grundlagt paa en af Lovgivningsmagten godkendt Praksis, saaledes faar visse bestemte Virksomheder Understøttelse af Statskassen for at udføre en Gerning, som man efter Nutidens Tankegang ellers maatte kræve, at Staten skulde overtage. Jeg skal saaledes nævne Hedeselskabet, Tuberkuloseanstalterne, Samfundet og Hjemmet for Vanføre og meget, meget andet af lignende Art. Det er let nok at sige, at der gaar alt for mange Penge til det og det, men hvis ærede Medlemmer selv skulde stille et Budget op og selv gøre sig nøje bekendt med alle de forskellige Forudsætninger, der findes baade i Form af Lovgivning og i Form af Tilstande, der er begrundet paa lovmæssige Bevillinger, som man ikke med et Pennestrøg kan omstøde, vilde de se, at det Raaderum, der bliver tilbage for en Reduktion af Udgifterne paa Finansloven, er ganske overordentlig begrænset. Det er indenfor dette begrænsede Omraade, Regeringen har haft at bevæge sig, og jeg tør sige, at der fra samtlige Ministeriers Side og ogsaa fra min egen Side som Finansminister, naar jeg har revideret de til mig indgaaede Budgetter, er blevet udøvet overordentlig streng Kritik overfor Udgifterne, saaledes at de er blevet reduceret overalt, hvor vi fandt det forsvarligt at gøre det. Naar det sagkyndige Udvalg, som vi jo

har til at behandle vor Finanslov, Finansudvalget, kommer i Gang dermed, vil det ogsaa nok, tror jeg, vise sig, at der ikke vil være meget store Strygninger at foretage. Jeg er endda ikke helt uforberedt paa, at det vil kunne komme til at foreligge for adskillige af de Strygninger og Formindskelser, der findes paa Regeringens Finanslovsforslag, at man ikke synes, at de kan opretholdes, saa at man muligvis vil være tilbøjelig til paa forskellige Punkter at sætte Bevillingerne op igen. Dette vil jeg imidlertid paa det bestemteste advare imod. Men jeg ønsker at understrege det saa stærkt, jeg kan, at der er vist en meget stor Omhu for, indenfor det snævre Omraade, man her har at bevæge sig paa, at reducere Udgifterne det mest mulige, og jeg vil bede ærede Medlemmer om heller ikke at overse det, jeg saa stærkt fremhævede ved Finanslovsforslagets Forelæggelse, at mange af de Forøgelses, der forekommer paa Forslaget, kun er tilsyneladende, idet man har været betænkt paa ikke, som tidligere, at opføre en Udgift, som man ved vil blive overskredet i Aarets Løb, og som skal suppleres med en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven, men den fulde Udgift, saaledes som man kan antage, den vil komme til at falde. Derved er Finanslovsforslaget blevet større, men til Gengæld vil man faa et ganske anderledes paalideligt Overblik over de finansielle Forhold, og der vil kræves færre supplerende Bevillinger paa Tillægsbevillingsloven. Naturligvis vil der kræves supplerende Bevillinger — det er ganske klart — til alt det, der ikke er baseret paa en endelig Lov, men som hviler paa midlertidige Love, der udløber i Finansaarets Løb; alle den Art Bevillinger maa fremdeles, som tidligere, komme paa Tillægsbevillingsloven.

Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Ulrich særlig sige, at jeg tror ikke, det var nogen retfærdig Udtalelse, han fremkom med overfor Statens Embedsmænd, naar han sagde, at der var blandt dem ingen, der virkelig interesserede sig for fornuftig Økonomi. Jo, heldigvis, det er der, der er mange af dem, der interesserer sig i høj Grad derfor, og Ministeriet interesserer sig fremfor alt derfor og har vist det i Gerning. Det ærede Medlem fremhævede som et af sine mange Eksempler det store Beløb til Statsministeriets ministerielle og Kontorudgifter. Ja, det vilde være en stor Udgift, hvis det virkelig alt sammen gik til Penge, Blæk, Papir og Assistance, men det maa